

ת"פ 20850/10 - מדינת ישראל נגד עלי זידאת

בית משפט השלום בבאר שבע

26 אוקטובר 2014

ת"פ 14-10-20850 מדינת ישראל נ' זידאת(עוצר)

ת"פ 14-10-20853

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה מדינת ישראל
ע"י עוז רומן זילברמן

נגד הנאשם עלי זידאת (עוצר)
ע"י עוז עטיאונה

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

על יסוד הודהה הנאשם הנסי מרשיין אותו בכניסה לישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12 (א) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום ב' חשוון תשע"ה, 26/10/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

גזר דין

הנאשם הורשע עפ"י הודהתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

ב"כ המאשימה, בטיעוני לעונש הפנה לעובדה כי אין זו כניסה הראשונה של הנאשם לישראל שלא כדין וכיון את עיקר טיעוני להרשעתו מבית דין צבאי משנה 2009 בין עבירות ביטחונית בגין ריצה 52 חודשים מאסר בפועל. לדבריו, שעזה שהנאשם הוכח בעבר שנשකפת ממנו סכנה לביטחון המדינה הרי שיש בכך כדי להחמיר עמו. זה הפנה לפסיקה הנוגעת ולעובדה כי גם הרשעה מאוחרת בה בית משפט הילך לקרהו וגורר עליו עונש מתון לא היה בה די.

ב"כ הנאשם מנגד סבור כי הנאשם אמר לחת את הדין על כניסה ולא על הרשעתו הקודמת. לדבריו התחששה העולה מטעוני ב"כ המאשימה הינה כי גם כיום יש להחמיר עמו בגין עבירות שבוצעו לפני כ-6 שנים ועליהם שילם הנאשם את

עמוד 1

הדין. עוד אוסף כי מדובר בנאש שכאמור עמד לדין לאחר אותה הרשעה בבית דין צבאי כאשר אז דובר על כניסה יחד עם עבירה נלויה של הפרעה ונגזר עליו עונש של 3 חודשים מאסר בפועל. מכאן, שעה שמיוחסת לנאש רק עבירה של כניסה ללא עבירה נלויה הרי שיש לגזר עליו עונש דומה אם לא פחות מכך. הנאש הודה, חסר זמן שיפוטי יקר, הגם שהיו ברשותו טענות שניתן היה להעלוותן. הנאש מצדו, ביקש לציין שנכנס לצרכי פרנסת, הביע צער ובקש מבית המשפט להתחשב בו.

דין והכרעה:

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאש בערכיהם המוגנים של ריבונות המדינה והגנה על בטחון תושביה. בהלכת פריגין, 09-3173, ציין בית המשפט העליון כי: "מדינה ישראל מתמודדת עם איום בטחוני מתמיד הנשקף לשлом אזרחה. חלק מהמאבק באים זה נלחמים שלטונות המדינה כנגד המצאים של שב"ח חיים בתחוםיה, וכן קיימת סכנה ממשית כי בינו לבין הסטננו גם פעילי טירור שתוצאות מעשייהם הרות אסון. במסגרת מאבק זה על בטחונה של מדינת ישראל, שומה על בתיה המשפט להיאתם למאץ להשתת אנשים מרתייעים".

עוד ציין בהלכת פריגין כי: "מצויים הינו במקרה זה בגדר הדין הפלילי בדילמה של זכותה וחובתה של מדינה לשמור על שערה וגבולותיה מפני כניסה הולמת אליה לשתייתו שלא חוק, והרי אלה זכות וחובה שעលיהם לא יתכן חולק, בתחום הביטחוני ומעבר לו... אין צורך להיות מומחה לביטחון על מנת להבין כי שב"ח אוסף מגרעות, ראשית אי הפרת החוק וזהו רעה חולה ולא זו בלבד, אלא יש בה פוטנציאל ברור לסיכון בטחוני והיו דברים מעולם. ואין מדינה שלא תאבק בנכensis לשטחה באופן בלתי חוקי, לא כל שכן אם יש מהם העלוילים לסכן את בטחונה ואף סיכנוו...".

בעניינו מדובר למי שמיוחסת לו כניסה לישראל לצרכי פרנסת ללא עבירות נלוות. הנאש הודה, חסר זמן שיפוטי יקר. לו היה מדובר בכניסה ראשונה הרי שיש להניח שעונשו של זה היה ברף הנמור של מתחם הענישה אשר נקבע ע"י מותב זה בהתאם לפסיקת בית המשפט המקורי, הינו עונש הנע בין חודש ל-6 חודשים מאסר בפועל.

בעניינו שני פרמטרים הביאו את בית המשפט להחמיר בעונשו.

בראש ובראונה בית משפט נתן דעתו לכך שמדובר למי שהוכיח בעבר בעיליל כי נשקפת ממנו מסוכנות לביטחון הציבור, שכן בשנת 2009 זה הורשע ע"י בית דין צבאי בעבירות חמורות בכלל, הנחת חומרិ חבלה בכוונה לגורם מוות. השלقت בקבוק תבאה וחברות בהתאגדות בלתי חוקית. בגין עבירות אלו נגזרו עליו 52 חודשים מאסר בפועל.

נתן זה מלמד כי זה אינטראס ראשון של המדינה שכניסתו לישראל תהיה תחת עינם הפקואה של גורמי הביטחון. יש להרטי נאשימים שיוכחו בעבר כי נשקפת מהם סכנה לביטחון המדינה לבסוף פעם נוספת לתחומי המדינה. כך גם לא ליותר לציין כי לעיתים אפילו שב"ח אינם פועלים מודע לפגיעה בביטחון הציבור, אלו יכולים להיות מופעלים ומונצלים ע"י אחרים אף שלא בידיעתם.

ההחלטה ראתה במקרים ברגע דא נתון שיש בו להחמיר ולעתים אף לזכות מעבר למתחם העונש ההולם, כך ראה בין היתר, ת.פ. 12-12-19964, ת.פ. 12-06-45880, ת.פ. 13-11-44867, עפ"ג 32479-12-13 וכן ת.פ. 24061-01-14.

נתון נוסף שדי בו כדי להחמיר עם הנאשם הינה העובדה כי אין זו כניסה הראשונה של הנאשם לישראל שלא כדין שכן בשנת 2012 נידון בגין כניסה והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ונגזרו עליו 3 חודשים מאסר בפועל לצד עונש צופה פני עתיד. פשיטה כי עונש קודם לא הרתיינו מלאהיכנס פעמי נספה ועל כן שעה שזה חוטא שוב בעבירה דומה יש להחמיר עמו.

בריגל היה מקום לגוזר על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם העונש ההולם יחד עם זאת, גם בשל עקרון המידתיות בשים לב לעונש שנגזר עליו בהרשעתו המאוחרת לאותה עבירה ביטחונית, ההחמרה בעונשו של הנאשם תהיה מתונה יותר.

מכל המקובל לעיל, לאחר ש שקלתי הנסי גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 13.10.14.
- ב. 6 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 ימים שחרورو שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ג. 10,000 ₪ התחייבות לפחות שנתיים מיום שחרورو שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל. לא תיחסם התחייבות בתוך 7 ימים יהיה על הנאשם לרצות 20 ימי מאסר במצטבר לכל עונש אחר בגין כל.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ב' חשוון תשע"ה, 26/10/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

הוקלד ע"י חייה דMRI